

прѣспирали помежду си, кой е по голѣмъ.
 35 И като сѣднѣхъ призва дванадесетъ-тъ, и казува имъ: "Който иска да е първъ, ще бѣде най послѣднѣнъ отъ всички-тъ, и на
 36 всички-тъ слуга. И "зѣ едно дѣте та го постави по срѣдѣ тѣхъ, пригърни го и
 37 рече имъ: Който приеме едно отъ таквыи дѣца въ мое име, мене приима; и "който приеме мене, не приима мене, но тогози който мя е проводилъ.
 38 "Отговори му Іоаннъ и казуваше: Учителю, видѣхмы нѣкого си, който ны не слѣдува, че испаждаше бѣсове въ твое-то име; и забранихмы му, защото не слѣ-
 39 дува насъ. А Іисусъ рече: Недѣйте му забрани, защото "иѣма никой който да стори чудо въ мое име, и да може на частъ-тъ да мя злослови. Понеже "който не е противъ насъ, той е отъ кждѣ насъ.
 40 Защото "който вы напои еднѣ чашъ водъ въ мое име, понеже сте Христови, истинъ ви казувамъ, нѣма да изгуби запла-
 41 тѣж-тъ си. И "който соблазни одного отъ малки-тъ, които вѣруватъ въ мене, за него по добръ бы было да ся обложн водениченъ камыкъ около шѣи-тъ му, и
 42 да бѣде хвърленъ въ море-то. И "ако ты соблазнява рѣка-та ти, отсѣчи ѣхъ; по добръ ти е да влѣзешъ клосенъ въ жи-
 43 вотъ-тъ, а не да имашъ двѣ рѣцѣ и да отидешъ въ пыкъль-тъ, въ огнь-тъ нега-
 44 симъ; "Дѣто "червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не угаснува." И ако нога-та ти
 45 соблазнява, отсѣчи ѣхъ; по добръ ти е да влѣзешъ хромъ въ животъ-тъ, а не да имашъ двѣ нозѣ и да бѣдешъ хвърленъ
 46 въ пыкъль-тъ, въ огнь-тъ негасимъ; Дѣто "червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не
 47 угаснува". И ако око-то ти соблазнява, извади го; по добръ ти е да влѣзешъ съ едно око въ царство-то Божіе, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ
 48 въ пыкъль-тъ огненный; Дѣто "червей-тъ имъ не умира и огнь-тъ не угаснува."
 49 Защото всякой съ огнь ще ся осоли, и "всяка жертва съеъ соль ще ся осоли.
 50 "Добро е соль-та; но ако соль-та бѣде безсолна, съ какво ще ѣхъ поправите? "Имайте соль въ себе си, и "миръ имаите помежду си.

ГЛАВА 10.

1 И "станѣхъ отъ тамо та отиде въ прѣдѣ-
 лы-тъ Іудейскы, прѣзъ *страны-тъ* отвѣждъ
 Іорданъ; и стича ся пакъ народъ при не-

го; и както си имаше обычай пакъ ты поучаваше. И "пристѣпнижъ Фарисей-тъ та го попытахъ за да го искушавать; Да ли е простено на мѣжъ да напусне же-
 3 нѣж-тъ си? А той отговори и рече имъ: 4 Що ви заповѣда Моисей? А ты рекохъ: "Моисей дозволи да напише разводно пи-
 5 смо, и да ѣхъ напусне. И отговори Іисусъ и рече имъ: За жестокосердіе-то ваше ви е
 6 писалъ тѣзи заповѣдъ: Отъ начало обаче на създаніе-то, "мѣжъко и женско ги е
 7 сътворилъ Богъ. "За това ще остави чело-
 8 вѣкъ бащъ си и майкѣ си, и ще ся прилѣ-
 9 пи при женѣ-тъ си. И ще бѣдѣтъ двамѣ-
 10 та въ еднѣ плѣтъ: така щото не сѣ вече
 11 двѣ, но една плѣтъ. И тѣи, онова което е Богъ съчелъ, чловѣкъ да не разлѣча.
 12 И въ кѣщи пакъ ученици-тъ му попытахъ го за сѣщо-то. И казува имъ: "Който си напусне женѣ-тъ, и ся ожени за другъ,
 13 прѣлюбодѣйствува противъ неѣхъ. И ако жена напусне мѣжъа си и посегне за дру-
 14 гого, прѣлюбодѣйствува.
 15 И "же доведохъ при него дѣца, за да ся прикосне до тѣхъ; а ученици-тъ запрѣ-
 16 щавашъ на тѣзи които ты водѣхъ. Това като видѣ Іисусъ възнегодова, и рече: О-
 17 ставѣте дѣца-та да дохождатъ при мене, и не ты въспирайте; защото "на таквыи
 18 е царство-то Божіе. Истинъ ви казувамъ: "Който не приеме царство-то Божіе като
 19 дѣте, нѣма да влѣзе въ него. И пригърнѣ ги и възлагаше рѣцѣ на тѣхъ, и благо-
 20 ставляше ги.
 21 И "когато излѣзуваше на пѣтъ-тъ, при-
 22 тече нѣкой си та колѣнчи прѣдъ него и го пыташе: Учителю благый, що да стори-
 23 жъ за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ? А Іисусъ му рече: Що мя наричашъ благо?
 24 Никой не е благо, тѣкмо единъ Богъ. Заповѣди-тъ знаешъ: "Не прѣлюбодѣйству-
 25 вай; Не убивай; Не кради; Не свидѣл-
 26 ствуй на лѣжъ; Не обиждай; Почитай бащъ си и майкѣ си." А той отговори и
 27 рече му: Учителю, всичко това упазихъ
 28 отъ младостѣ-тъ си. А Іисусъ като го по-
 29 гледнѣхъ, възлюби го, и рече му: Едно ти не достига; иди, продай все що имашъ,
 30 и раздай го на сиромасы-тъ; и "ще имашъ съкровище на небо-то; и дигни крѣсть-тъ,
 31 и ела та мя послѣдувай. Но той ся оскѣр-
 32 би за тѣжѣ думъ, и отиде ся нажаленъ;
 33 защото имаше имотъ много. А Іисусъ "погледнѣхъ около си и казуваше на уче-
 34 ницы-тъ си: Колко мѣчно ще влѣзѣтъ въ царство-то Божіе тѣзи които иматъ

р Мат. 20, 26, 27. Гл. 10, 43.
 с Мат. 18; 2. Гл. 10, 16.
 т Мат. 10; 40. Лук. 9; 48.
 у Числ. 11; 28. Лук. 9; 49.
 ф 1 Кор. 12; 3.
 х Вѣщ. Мат. 12; 30.
 и Мат. 10; 42.
 ч Мат. 18; 6. Лук. 17; 1.
 ш Вѣщ. 13; 6. Мат. 5; 29, 18; 8.

ш Ис. 66; 24.
 б Лек. 2; 13. Ев. 43; 24.
 ѡ Мат. 5; 13. Лук. 14; 34.
 в Евес. 4; 29. Кол. 4; 6.
 л Рим. 12; 18, 14; 19. 2 Кор. 13; 11. Евр. 12; 14.
 а Мат. 19; 1. Іоан. 10; 40.
 11; 7.

б Мат. 19; 3.
 в Втор. 24; 1. Мат. 5; 31.
 19; 7.
 з Быт. 1; 27. 5; 2.
 д Быт. 2; 24. 1 Кор. 6; 16.
 е Евес. 5; 31.
 е Мат. 5; 32. 19; 9. Лук. 16;
 18. Рим. 7; 3. 1 Кор. 7; 10,
 11.

ж Мат. 19; 13. Лук. 18; 15.
 з 1 Кор. 14; 20. 1 Пет. 2; 2.
 и Мат. 18; 3.
 і Мат. 19; 16. Лук. 18; 18.
 к Исх. 20; 13 и др. Рим. 13; 9.
 л Мат. 6; 19, 20; 19; 21. Лук. 12; 33. 16; 9.
 м Мат. 19; 23. Лук. 18; 24.